

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Lignvm Vitae, Ornamentum, & Decus Ecclesiae

In Qvinqve Libros Divisvm. In quibus, Totius Sanctiss. Religionis Divi Benedicti initia; Viri Dignitate, Doctrina, Sanctitate, ac Principatu clari describuntur: & Fructus qui per eos S. R. E. accesserunt, fuissimè explicantur

Wion, Arnold

Venetiis, 1595

S. Iossio, nominis Diuæ virginis Mariæ præcipuus cultor.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38397

S. I O S S I O:

Nominis Diuæ Virginis MARIÆ, præcipuus cultor.

M A E T E R M I T T E N D V S nequaquam videtur, S. Iosio Monachus S. Bertini Andomaropolen-
 sis, qui cum Diuæ Virginis deuotione teneretur,
 eiusdem Patronæ suæ cultum non modicum am-
 pliauit. Audiens enim aliquando (ut in tabella
 eius sepulchro affixa narratur, quam ipse ego sæ-
 pius legisse me recole) à quodam Episcopo, ex partibus ultrama-
 rinis reuertenti, decantationem quinque psalmorum, qui à pri-
 mis nominis M A R I Æ litteris incipiunt, uidelicet,

M Magnificat anima mea Dominum,

A Ad Dominum cum tribularer,

R Retribue seruo tuo

I In conuertendo Dominus; &

A Ad te leuaui oculos meos.

gratum super omnia ipsi Diuæ Virgini esse obsequium: non ut sur-
 dus auditor rem auribus percepit, sed huius operis factor, quo-
 tidie, ab illa hora, post matutinam synaxim, quam potuit deuo-
 tissimè, hos quinque Psalmos in cubiculo, soli Deo cognitus, ge-
 nulexus in honorem tantæ Virginis persoluit: quod quam ca-
 rum Dei Matri fuerit, ipsa euidenti, & inaudito miraculo uoluit
 demonstrare. Cum enim cirra mortem semel à matutinalibus lau-
 dibus abfuisset, à Monachis, factum admirantibus, requisitus, cor-
 pus eius exanime quidem inuentum est, sed tanto splendore illu-
 stratum, ut cæleste ac diuinum quid saperet magis, quam huma-
 num: & super faciem eius quinque iidem rosæ, quæ omnem fra-
 grantiam humanam excedebant, repertæ, duæ scilicet in auriculis,
 duæ in naribus, & una in ore, in quarum medio aureis litteris feri-
 ptum legebatür dulce Virginis nomen, M A R I A. Hoc miracu-
 lo attoniti Monachi, sanctum corpus, Andrea Episcopo Attreba-
 tensi euocato; digno honore in marmoreo sepulchro, in quo eius
 effigies eo quo ipse inuentus est modo sculpta cernitur; recon-
 ditum est, & facti miraculum ad perpetuam memoriam, eidem se-
 pulchro in tabella descriptum. Obiit anno 1163. Huius uero rei
 symbolum, in illa cruce Rosacea representatur, quæ non longe a
 fini-

finistra B. Michaelis Florentini manu depicta conspicitur. *Molens in indic. SS. Belgij: Meyerus annal Fland. li. 5. ad an. 1163. et alij nonnulli.*

Protulit autem præfatum S. Bertini Monasterium plures alios Sanctos, de quibus agit Henricus Costerius, Ecclesiæ Sanctæ Mariæ Antuerpiæ Pastor, in Arbore sua Bertinica, quam dedicavit Domino Vedasto de Grenet eiusdem cœnobii Abbati, typisque æneis eleganter scap. sic Iul. Golzius Antuerpiæ, anno præfati 1594. cuius copiam mihi fecit D. Michael Buzelinus Cameracensis, eiusdem monasterij Sacerdos, & Monachus, præterito mense Nouembri, dum hac iter faciens Romam uersus progredederetur. Eorum tamen omnium nomina hæc erant.

S. Pater Bertinus monasterij Sirthu fundator, quod nunc ab eum nomine S. Bertinus dicitur. *Obijt anno 998 die 5. Septemb.*

S. Bertramus Abbas, Socius S. Bertini in prædicatione, omniq; sancta functione.

S. Momolenus, socius S. Bertini, Episcopus Noniomensis ex religioso huius domus, 691. *Die 16. Octob.*

S. Vualbertus, Comes Arxensis, resignato comitatu suo in usum huius domus, à S. Bertino in monachum susceptus. Sed obiit Abbas Luxouiensis; *Die 2. Maij.*

B. Bertinus paruus, filius S. Vualberti, qui patris exemplo eodem tempore, à S. Bertino religiosus factus est.

S. Vuinocus Religiosus S. Bertini, fundator & primus Abbas in Vuormholt. *Obijt 716 Die 6. Nouemb.*

B. Quadanocus, Religiosus monasterij S. Bertini, S. Vuinoci eodem tempore indiuiduus socius.

B. Madocus, secūdus, & quidē assiduus s. Vuinoci iisdē an, socius.

B. Ingenocus, tertius in omni functione diuina S. Vuinoci iisdē temporibus socius.

S. Erkenbodo religiosus Abbas S. Bertini. *Obijt autē sancti illius Epif. Morinorum 734. Alij rectius habent an. 742. die 12. April.*

S. Hunfridus, monachus Prumiæ in Ardenna, deinde Abb. S. Bertini; Post Epif. Morinorū 860. *Alij an. 868. vel 869. die 8. Martij.*

S. Fulco Archiepiscopus Remensis, dictæ domus religiosus, martyrio pro defensione Ecclesiasticæ libertatis coronatus 15. Calen. Julij, 900.

S. Grimbaldu, Præpositus S. Bertini, Dorouernensem Episcopatum spreuit in Anglia. Sed ibidem Vuintoniæ Abbas tunc tē obijt 903. *Die 8. Julij.*

- B. Ioannes, diligens in diuinis exercendis Socius S. Grimaldi, vixit sanctissime eodem tempore.
- B. Alerus, alter cum B. Ioanne S. Grimaldi Socius, Sanctissimam iudem diebus duxit vitam.
- S. Vuocardus Sacerdos, durate tyrannide Normānorū, martyrio ab ijs affectus, in dicti monasterii exustione circa idē tempus.
- S. Vuinedaldus sacerdos ibidem eodem tempore ab iisdē martyrio coronatus crudeli.
- S. Geruualdus Diaconus, dictorum sacerdotum tunc temporis in martyrio socius.
- S. Regenardus Diaconus, simili tunc à Normannis martyrij laurea illustratus fuit.
- S. Gerardus, Abbas Bromiensis, reformator octodecim Abbatiarum, operam magnam in Sancto Bertino impendit. Substituit ibidem 947. successorem Vuidonem. Obiit 958. die 3. *Octob.*
- B. Lambertus perspicue sanctitatis Abbas dicti loci, sancti Bertini deuotissimus, obiit autem 1125.
- B. Symon magnæ pietatis Abbas qui commodius diuinis uolens uacare cessit prælaturæ. Obiit ibidem 1148.
- B. Leo, Abbas dicti loci, ante monachus Lobiensis. Tulit S. S. Sanguinem Christi Brugas, ibidem sepultus 1163. *Vocatur hic à Meyero Leonius, lib. 5. annal. Flanuriæ.*
- S. Ioffo, miræ sanctitatis, summus cultor B. Virginis MARIAE, miraculo quinque Rosarum ab ea honoratus mortuus 1163.
- S. Bernardinus pœnitens, austere pœnitentiæ religiosus, miraculis clarus, 1183.

ANNOTATIO.

Duo illi qui immediate S. Grimaldum sequuntur, Beati Ioannes uidelicet, & Alerus, pro uno solo accipiendi mihi uidentur, putoque Ioannem Alerum binomium illum esse, qui Regis Alfreði gesta conscripsit, factusque Schireburnensis Episcopus, obiit anno 909. agitque de se & S. Grimaldo ad annum 885. & in prologo libri in hæc uerba: Aduertus acerrimi ingenii Princeps, per Grimaldum, & Ioannem doctissimos monachos, tantum instructus est, ut in breui librorum omnium notitiam habuerit, totumque nouum & uetus testamentum in eulogiam Anglica gentis transmutterit. Et hæc coniectura, non asseritue dicta sint. De alijs Sanctis egimus in precedentibus nostris libris. Ea tamen que minori caractere leguntur, non erant in *Arbore*, sed à nobis apposita sunt ad maiorem dilucidationem.

R.A.